

O privire în Camera Marelui Juriu (*Grand Jury Chamber*)

Vă prezentăm în continuare ultima parte din seria articolelor în care examinăm rolul Marelui Juriu în Statele Unite.

Săptămâna trecută am analizat structura Marelui Juriu federal. Astăzi vă vom prezenta mecanismele care stau la baza funcționării acestei instituții.

Foarte mulți oameni care nu lucrează în sistemul judiciar sunt surprinși să afle că nu există judecători în Camera Marelui Juriu. Acest lucru se explică prin faptul că nici un fel de acuzații nu sunt formulate împotriva persoanei vizate până când, și doar dacă, Marele Juriu votează pentru trimiterea în judecată (*returning a true bill*), astfel că judecătorul nu are ce fapte să judece în această etapă. Un Asistent al Procurorului General (*United States Attorney Assistant*) prezintă probe în fața Marelui Juriu, respectiv audieri de martori și examinări de înscrisuri. Citarea martorilor (*subpoena*), sub sancțiunea unei pedepse în caz de neprezentare (*under penalty*), este pregătită de către procuror și emisă sub autoritatea Marelui Juriu.

Există două feluri de citații. Primul tip, cunoscut sub numele de *ad testificandum*, impune prezentarea persoanei citate în fața Marelui Juriu, la o dată prestabilită, pentru a depune mărturie. Cealaltă citație, *duces tecum*, ordonă prezentarea unor documente, cum ar fi acte financiare, scrisori, emailuri, etc. Acest ordin poate fi îndeplinit punând materialul la dispoziția Marelui Juriu înainte de data înscrisă pe citație. În caz de neexecutare a oricărei forme de citație, procurorul solicită unui judecător să constate că persoana citată se face vinovată de contravenția de sfidare a instanței (*civil contempt of court*). Deși nu este infracțiune, contravenția de sfidare a instanței nu este o experiență plăcută. Judecătorul poate dispune ca cel care încalcă legea să fie băgat la închisoare până va respecta dispozițiile citației sau până când Marele Juriu își va încheia procedurile pentru care a fost ales. Așa cum am arătat în articolul precedent, procedurile Marelui Juriu pot dura până la 3 ani. Chiar și după acest termen, procurorul poate solicita judecătorului să prelungească încarcerarea persoanei și pe durata termenului cât va funcționa următorul Mare Juriu, adică alți 3 ani, dacă primul nu a dispus trimiterea în judecată.

Persoana citată poate încerca să evite îndeplinirea ordinului din citația Marelui Juriu prin înregistrarea unei „moțiuni de anulare” (*motion to quash*). În acest caz, persoana citată, prin avocat, se prezintă în fața unui judecător federal, și susține că citația are un obiect mult prea larg, este excesiv de împovărătoare, sau presupune greutăți semnificative pentru cel care trebuie să o execute. Dacă instanța admite moțiunea, citația va fi anulată.

Un martor care depune mărturie nu poate fi însoțit de către avocat în Camera Marelui Juriu. Având în vedere că martorul nu este pus sub acuzare, procedurile din fața Marelui Juriu nu cad sub incidența celui de-Al Șaselea Amendament al Constituției Statelor Unite, care garantează dreptul la avocat. Avocatul poate aștepta pe hol, în fața Camerei. Dacă martorul dorește să se sfătuiască cu acesta înainte de a răspunde la o întrebare, poate solicita procurorului o pauză, pentru a-și consulta avocatul. Astfel, martorul iese din Cameră, acest lucru putându-se întâmpla ori de câte ori simte nevoia să vorbească cu

avocatul său. Mai mult, martorul poate invoca privilegiul prevăzut de către Al Cincilea Amendament, cu privire la dreptul de a nu răspunde la întrebări prin care se auto-incriminează. Dacă persoana respectivă nu își poate permite un avocat, poate solicita instanței să numească un avocat din oficiu, care să asiste martorul pe toată perioada cât se prezintă în fața Marelui Juriu.

Foarte puțini oameni au trăit experiența de a asista la procedurile Marelui Juriu. Participanții autorizați sunt doar membrii Marelui Juriu, procurorul, martorii audiați, o dactilografă și alți câțiva membri ai instanței, strict necesari pentru desfășurarea procedurilor. Conform Regulilor Federale de Procedură Penală 6(e)(2)(B), tot ce se întâmplă în fața Marelui Juriu trebuie păstrat secret. Astfel, toate părțile, mai puțin martorii, depun un jurământ de păstrare a secretului. Cel care violează secretul se face vinovat de infracțiunea de sfidare a instanței (*criminal contempt*), pentru care pedeapsa este amendă, închisoare, sau amândouă. Pe lângă asta, procurorul poate dispune trimiterea în judecată pentru obstrucționarea justiției (*obstruction of justice*), care presupune o pedeapsă mult mai aspră. Raționamentul care stă la baza păstrării secretului are patru argumente: 1) pentru a împiedica martorii să divulge aspecte importante ale investigației; 2) pentru a încuraja martorii să vorbească deschis despre faptele cu privire la care sunt întrebați, fără frica repercusiunilor; 3) pentru a micșora posibilitatea ca cel vizat să afle despre investigații și să fugă; și 4) pentru a proteja reputația celor care nu sunt acuzați, dar al căror nume apare pe parcursul investigațiilor.

În general, procurorul îi sfătuiește pe cei care depun mărturie în fața Marelui Juriu să nu dezvăluie celui vizat nimic din obiectul investigației. Deși procurorul nu îl poate împiedica pe un martor să vorbească, sugestia procurorului de a păstra secretul este percepută de fapt ca o amenințare ce implică sancțiuni în cazul nerespectării. Martorul are de luat o decizie extrem de importantă: să nu dezvăluie celui vizat nimic din ceea ce știe sau să vorbească, alertând astfel persoana pusă sub urmărire. Mulți martori se tem că dacă vorbesc, devin ei înșiși subiectul investigației. Autoarea acestui articol nu își exprimă opinia cu privire la cât de întemeiată este această temere.

Scepticii se pot întreba de ce impunerea secretului nu conduce la abuzuri din partea procurorului. Chiar dacă procedurile sunt secrete, se păstrează documente care conțin fiecare cuvânt care este rostit în Camera Marelui Juriu. Aceste transcripții sunt confidențiale, fiind păstrate sub sigiliu până când persoana respectivă este pusă sub acuzare.

Instanțele federale au considerat întotdeauna că puterea investigativă a Marelui Juriu nu poate fi folosită doar ca o „acoperire” pentru a pune probe la dispoziția procurorului. Deși procurorul poate solicita Marelui Juriu să citeze și alți martori pe parcursul unui proces penal, el nu poate extinde în mod nerezonabil aria investigațiilor ca un substitut pentru cercetările sale personale.

Marele Juriu federal este o instituție foarte puternică pentru aflarea adevărului. O înțelegere mai detaliată a acestor proceduri poate atenua experiența neplăcută la care sunt supuși atât martorii cât și cei vizați pe parcursul audierilor în fața Marelui Juriu.

Av. Elena Moldovan, fost judecator român, este consilier la White & Associates, P.C., o firmă de avocatură specializată în imigrație și metode alternative de rezolvare a conflictelor. Puteți lua legătura cu d-na Moldovan prin email la evm@dmwlawfirm.com sau la telefon 212-233-0060.